

EBA/GL/2020/05

2020. 05. 06.

Iránymutatások

a hitelkockázat-mérséklésre vonatkozóan, a belső minősítésen alapuló (IRB) módszert alkalmazó, a nemteljesítéskori veszteségrátákra (LGD-kre) saját becsléssel rendelkező intézmények esetében

1. Megfelelési és jelentéstételi kötelezettségek

Az iránymutatások jogállása

1. Az e dokumentumban szereplő iránymutatásokat az EBH az 1093/2010/EU rendelet ¹ 16. cikkének rendelkezéseivel összhangban adta ki. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerint a hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak.
2. Az iránymutatások az EBH azzal kapcsolatos álláspontját ismertetik, hogy mi a megfelelő felügyeleti gyakorlat a Pénzügyi Felügyeleték Európai Rendszerében, és miként kell alkalmazni az uniós jogot egy adott területen belül. Az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, az iránymutatások hatálya alá tartozó hatáskörrel rendelkező hatóságok azzal tesznek eleget az iránymutatásoknak, hogy megfelelően beépítik azokat saját felügyeleti gyakorlataikba (pl. saját jogi kereteik vagy felügyeleti folyamataik módosításával), beleértve azokat az eseteket is, amikor az iránymutatások elsősorban intézményekre vonatkoznak.

Jelentéstételi követelmények

3. Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében az egyes illetékes hatóságok 28.10.2020-ig kötelesek értesíteni az EBH-t arról, hogy megfelelnek-e, vagy meg kívánják-e felelni ezeknek az iránymutatásoknak, és ha nem, úgy tájékoztatniuk kell az EBH-t a meg nem felelés indokairól. Amennyiben a fenti határidőig ilyen értesítés nem érkezik, az EBH úgy tekinti, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok nem felelnek meg az iránymutatásoknak. Az értesítéseket „EBA/GL/2020/05” hivatkozással az EBH honlapján szereplő formanyomtatványon kell megküldeni a compliance@eba.europa.eu címre. Az értesítést olyan személynek kell benyújtania, aki megfelelő felhatalmazással rendelkezik arra, hogy a felügyeletet ellátó hatósága nevében nyilatkozzon annak megfeleléséről. A megfeleléssel kapcsolatban bekövetkező bármely változást szintén be kell jelenteni az EBH-nak.
4. Az értesítéseket az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban közzéteszik az EBH honlapján.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

2. Tárgy, alkalmazási kör és fogalommeghatározások

2.1 Tárgy

5. Ezen iránymutatások a hitelkockázat-mérséklés alkalmazására vonatkozó követelményeket határozzák meg az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 3. fejezetében található vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően, az említett rendelet 108. cikkének (2) bekezdése alapján. Az iránymutatások emellett az IRB értékelési módszerről szóló, 2016. július 21-i EBA/RTS/2016/03 szabályozástechnikai standardok végleges tervezetéből (az IRB értékelési módszerről szóló szabályozástechnikai standardok) is következnek.²

2.2 Alkalmazási kör

6. Az iránymutatások hatálya az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címe 3. fejezetének megfelelően az IRB módszerrel kapcsolatosan különösen azokra az intézményekre terjed ki, amelyek az említett rendelet 143. cikkével összhangban engedélyt kaptak saját LGD-becslések használatára.
7. Az iránymutatások meghatározzák az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet (az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 59. pontjában szereplő fogalommeghatározás szerint) elismerését a rendelet 160. cikkének (5) bekezdésével, 161. cikkének (3) bekezdésével, 163. cikkének (4) bekezdésével, 164. cikkének (2) bekezdésével és 183. cikkével összhangban, valamint az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet (az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 58. pontjában szereplő fogalommeghatározás szerint) elismerését a rendelet 166. és 181. cikkével összhangban.

2.3 Címzettek

8. Az iránymutatások címzettjei az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke (2) bekezdésének i. pontjában meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóságok és az 1093/2010/EU rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott pénzügyi intézmények.

2.4 Fogalommeghatározások

9. Eltérő rendelkezés hiányában az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben, valamint a PD becsléséről, az LGD becsléséről és a nemteljesítő kitettségek kezeléséről szóló EBA/GL/2017/16 EBH-iránymutatásban (a PD és az LGD becsléséről szóló EBH-iránymutatás)

² Mivel az EBH által az IRB értékelési módszerről kiadott szabályozástechnikai standardok elfogadásáról szóló felhatalmazáson alapuló rendeletet az EU hivatalos lapja közzéteszi, az IRB értékelési módszerről szóló szabályozástechnikai standardok cikkeire való hivatkozások helyébe a végleges EBH-tervezet elfogadásáról szóló felhatalmazáson alapuló rendeletre vonatkozó hivatkozások lépnek.

használt és meghatározott fogalmak ezen iránymutatásokban is az ott használt jelentéssel bírnak.

3. Végrehajtás

3.1 Az alkalmazás kezdőnapja

10. A jelen iránymutatások 2022. január 1-től alkalmazandók. Az intézményeknek az iránymutatások követelményeit ezen időpontig be kell építeniük a minősítési rendszereikbe, ugyanakkor a hatáskörrel rendelkező hatóságok saját belátásuk szerint gyorsított ütemtervet is meghatározhatnak az átállás tekintetében.

4. Általános rendelkezések

11. Az 575/2013/EU rendelet 108. cikkének (2) bekezdésével összhangban azok az intézmények, amelyek az IRB-módszert alkalmazzák a rendelet 143. cikkének (2) bekezdése szerint az LGD-re vonatkozó saját becsléseik felhasználásával, a rendelet harmadik része II. címének 3. fejezetében foglaltaknak megfelelően hitelkockázat-mérséklést ismerhetnek el. Az intézmények a hitelkockázat-mérséklést az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 4. fejezetében foglaltak szerint ismerhetik el, amennyiben azokra a követelményekre a rendelet harmadik része II. címének 3. fejezete hivatkozik, valamint ezen iránymutatások szerint.
12. Az 575/2013/EU rendelet 181. cikkének (1) bekezdése vonatkozásában a „biztosíték” fogalma úgy értelmezendő, hogy az olyan, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet jelent, amely nem minősül a rendelet 166. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek. Ennek körébe tartoznak különösen a nettósítási keretmegállapodásnak vagy mérlegen belüli nettósításnak nem minősülő előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetek. A nettósítási keretmegállapodások és mérlegen belüli nettósítások hitelkockázat-mérséklő hatásai tükröződnek a kitétségtérképben. Ebből következően azon kitétségtípusok esetében, ahol az intézmények engedélyt kaptak saját LGD-becslések használatára, az intézmények az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet csak akkor ismerhetik el az 575/2013/EU rendelet 181. cikkének (1) bekezdése szerint, ha az adott fedezetet még nem ismerték el a kitétségtérképben a rendelet 166. cikkében meghatározott esetekben, és ez csakis a 13. ponttal összhangban történhet.
13. A mérlegen belüli nettósítás hitelkockázat-mérséklő hatásait az 575/2013/EU rendelet 166. cikkének (3) bekezdése szerint kell elismerni a kitétségtérképben, a nettósítási

keretmegállapodások hitelkockázat-mérséklő hatásait pedig a rendelet 166. cikkének (2) bekezdése szerint kell elismerni a kitétséértékben. A mérlegen belüli nettósítás és a nettósítási keretmegállapodások hatásainak elismerése során az intézményeknek az e módszerekre vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 4. fejezetében meghatározott összes követelményt – köztük az elismerhetőségi kritériumokat és a szóban forgó eszközök kockázatmérséklő hatásainak elismerésére vonatkozó módszereket is – figyelembe kell venniük.

14. Azon kitétségtípusok esetében, amelyekre nézve az intézmények engedélyt kaptak saját LGD-becslések használatára, az intézményeknek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásait az 575/2013/EU rendelet 160. cikkének (5) bekezdése, 161. cikkének (3) bekezdése, 164. cikkének (2)–(3) bekezdése és 183. cikke szerint kell elismerniük.
15. Az intézmények a hitelbiztosítást a 14. pont szerint ismerhetik el, ha a hitelkockázat-mérsékléshez kapcsolódó módszerek az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 59. pontjában szereplő fogalommeghatározás szerint előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek minősíthetők. Az intézmények a hitelbiztosítást attól függően ismerhetik el az 575/2013/EU rendelet 183. cikkének (1) bekezdése, valamint az 575/2013/EU rendelet 183. cikkének (2) vagy (3) bekezdése szerint, hogy a hitelbiztosítás ténylegesen a garanciához, illetve hitelderivatívához hasonlóan működik-e.
16. A harmadik felek minősítésének – a PD és az LGD becsléséről szóló EBH-iránymutatás 62–64. pontjában ismertetett – kezelése, figyelembe véve a hitelkockázat-mérséklésnek az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 57. pontja szerinti fogalommeghatározását, nem tekinthető a hitelkockázat-mérséklő hatások elismerésére vonatkozó módszernek, és nem tartozik ezen iránymutatások alá. Az említett iránymutatás 62. pontjának a) alpontjában említett megfelelő garancia harmadik fél által a kötelezett részére nyújtott szerződéses típusú támogatásra vonatkozik, ennél fogva nem tekinthető az intézmény által használt, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 57. és 59. pontja szerinti értelemben vett hitelkockázat-mérséklési módszernek.

5. Elismerhetőségi követelmények

5.1 Az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre meghatározott elismerhetőségi követelmények

17. Az 575/2013/EU rendelet 181. cikke (1) bekezdésének f) pontjával összhangban, a jogbiztonságra vonatkozó, általánosságban véve a rendelet harmadik része II. címe 3. szakaszának 4. fejezetében meghatározottaknak megfelelő belső követelmények megállapítása céljából, amennyiben az LGD-becslések figyelembe veszik a biztosíték meglétét, az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a biztosítéki megállapodás, amelynek alapján a

biztosítékot nyújtják, valamennyi irányadó joghatóság előtt érvényes és érvényesíthető legyen, megadja a jogot az intézménynek arra, hogy észszerű időn belül érvényesítse vagy átvegye a biztosítékot, többek között a kötelezett, és adott esetben a biztosíték kezelőjének nemteljesítése, csődje vagy fizetésképtelensége esetén.

18. Az 575/2013/EU rendelet 181. cikke (1) bekezdésének f) pontjával összhangban, a biztosítékok értékelésére vonatkozó, a rendelet harmadik része II. címe 3. szakaszának 4. fejezetében meghatározottaknak általánosságban megfelelő belső követelmények megállapítása céljából – amennyiben az LGD-becslések figyelembe veszik a biztosíték meglétét – az intézményeknek biztosítaniuk kell az összes alábbi feltétel teljesülését:

- (a) a biztosíték újraértékelésére vonatkozó szabályok, a biztosíték értéke monitorozásának módszereit és gyakoriságát is beleértve, az egyes biztosítéktípusok vonatkozásában konzisztensek, és az intézmény belső szabályzataiban meg vannak határozva;
- (b) gyakoribb felülvizsgálatot kell végrehajtani, ha a piaci feltételek jelentős változásoknak vannak kitéve.

19. Az IRB értékelési módszerről szóló szabályozástechnikai standardok 55. cikkének vonatkozásában, továbbá a jogbiztonságra és a biztosítékok értékelésére vonatkozó, a 17. és 18. pontban foglalt általános elveknek való megfelelés biztosítása céljából a jogbiztonságra és a biztosítékok értékelésére vonatkozóan az intézmények által az 575/2013/EU rendelet 181. cikke (1) paragrafusának f) pontja szerint meghatározott belső követelményeknek teljes mértékben összhangban kell lenniük a rendelet harmadik része 3. szakaszának 4. fejezetében megállapított alábbi követelményekkel:

- (a) Pénzügyi biztosíték esetében az ilyen biztosítékoknak összhangban kell lenniük a rendelet 207. cikke (3) bekezdésével és 207. cikke (4) bekezdésének d) pontjával.
- (b) Ingatlanfedezet, illetve fedezettként kezelt lízingkitettségek esetében, ha a lízingelt eszköz ingatlan, ezeknek összhangban kell lenniük a rendelet 208. cikke (2) és (3) bekezdésével.

Ingatlanfedezet értékelése és értékének a rendelet 208. cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételek szerinti felülvizsgálata céljából az intézményeknek biztosítaniuk kell a következőket:

- (i) Az ingatlanfedezetet független értékbecslőnek kell értékelnie piaci vagy annál alacsonyabb értéken. Azon tagállamokban, ahol törvényi vagy rendeleti rendelkezésekben szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelezési érték meghatározására vonatkozóan, az ingatlant a független értékbecslő a jelzálog-hitelezési vagy annál alacsonyabb értéken értékelheti. Az intézményeknek elő kell írniuk, hogy a független értékbecslő nem vehet számításba spekulatív elemeket a jelzálog-hitelezési érték megállapítása során.

- (ii) A független értékbecslő a piaci értéket vagy a jelzálog-hitelezési értéket átlátható és egyértelmű módon dokumentálja.
 - (iii) A biztosíték értéke a piaci vagy jelzálog-hitelezési értéken alapuló, a monitoring eredményét tükröző és az ingatlant terhelő elsőbbségi követeléseket figyelembe vevő csökkentett érték.
 - (iv) A független értékbecslőnek rendelkeznie kell a becslés elvégzéséhez szükséges szakképzettséggel, képességgel és tapasztalattal, és függetlennek kell lennie a hitelezési döntéssel kapcsolatos folyamattól. Amennyiben az intézmény munkavállalója megfelel az előzőekben felsorolt valamennyi feltételnek, független értékbecslőnek tekinthető.
- (c) Követelések esetében az ilyen biztosítékoknak összhangban kell lenniük a rendelet 209. cikkének (2) bekezdésével. Követelés esetében annak értéke a követelés összege.
- (d) Egyéb dologi biztosíték, valamint fedezettként kezelt lízingkitettségek esetében, ha a lízingelt eszköz nem ingatlan, ezeknek összhangban kell lenniük a rendelet 210. cikke a) és g) pontjával. A biztosítéknak a rendelet 210. cikke g) pontja szerinti értékelése és újraértékelése során az intézményeknek a dologi biztosítékot a piaci értéken kell értékelnie, amely az a becsült ár, amelyen a vagyontárgyat egy eladni szándékozó eladó egy vásárolni szándékozó vevőnek független ügylet során értékesíteni tudná az értékelés időpontjában.
- (e) Egyéb előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetében az ilyen biztosítéknak összhangban kell lennie a rendelet 212. cikke (1) bekezdésének a) pontjával és 212. cikke (2) bekezdésének f) pontjával.
20. Az intézményeknek jogi véleményt kell beszerezniük, amely megerősíti, hogy a biztosítéki megállapodás a 17. pont szempontjából valamennyi irányadó joghatóság előtt érvényes és érvényesíthető. Ezt a jogi véleményt:
- (a) legalább mindegyik biztosítékimegállapodás-típusra vonatkozóan be kell szerezni; és
 - (b) jogásznak kell elkészítenie írásban. Ha a jogász az intézmény munkavállalója, a jogásznak függetlennek kell lennie a vizsgálat tárgyát képező kitettségek kezdeményezéséért és a meglévők megújításáért felelős hitelezési döntéssel kapcsolatos folyamattól.
21. A 20. pont alkalmazásában az intézmények egyetlen, több biztosítéki megállapodásra vonatkozó jogi véleményre is támaszkodhatnak, ha a vélemény ugyanarra az alkalmazandó jogszabályra vonatkozik. Az intézményeknek a biztosítéki megállapodás feltételeitől való olyan lényeges eltérés kapcsán, amely érintheti a konkrét biztosítéki megállapodás érvényességét és érvényesíthetőségét, további jogi véleményt is be kell szerezniük. Legalább a biztosítéki megállapodásokra alkalmazandó jogi keretet és a biztosítéki megállapodás más típusú

kitettségekre, másik kitettségi osztályba sorolt kötelezettekre vagy más típusú kötelezettekre – akik magánszemélyek vagy szervezetek is lehetnek – való alkalmazását érintő változások mindenképpen a biztosítéki megállapodást érintő jelentős változásnak minősülnek.

22. A 20. pont alkalmazásában az intézmények egyetlen, több joghatóságra vonatkozó jogi véleményre is támaszkodhatnak. Különösen akkor, amikor a nemzetközi szabályozást nemzetközi jogszabály vagy más nemzetközi megállapodás tartalmazza, a jogi vélemény mindazon joghatóságokra – vagy ezek közül többre – kiterjedhet, ahol ezek a rendelkezések elfogadottak. Ebben az esetben a jogi véleménynek legalább a következőket teljesítenie kell:

- (a) át kell tekintenie, hogy a rendelkezések biztosítják-e a biztosíték érvényességét és érvényesíthetőségét minden joghatóságban, amelyben a rendelkezések alkalmazandók;
- (b) egyértelműen meg kell jelölnie minden joghatóságot, amelyben a rendelkezések alkalmazandók;
- (c) egyértelműen meg kell jelölnie minden biztosítékformát, amely a rendelkezések hatálya alá tartozik.

23. Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a 20. pontban foglaltak szerint beszerzik a jogi véleményt vagy véleményeket, amelyek megerősítik, hogy a biztosítéki megállapodás, amelynek keretében az egyéb dologi biztosítékot nyújtják, érvényes és érvényesíthető legalább a következő joghatóságokban:

- (a) az a joghatóság, amelynek jogszabályai irányadók a biztosítéki megállapodásra;
- (b) ha az adott biztosítéktípusra vonatkozóan létezik közhitelű nyilvántartás, az a joghatóság, ahol a biztosítékot nyilvántartásba vették; ha nem létezik ilyen nyilvántartás, akkor az a joghatóság, amelyben a biztosíték tulajdonosát bejegyezték, vagy – ha a biztosíték tulajdonosa természetes személy – amelyben a tulajdonos lakóhelye található;
- (c) ha egy adott biztosíték szempontjából lényeges, azok a joghatóságok, amelyekben az intézmény és a kötelezett be van jegyezve; ha a kötelezett természetes személy, a lakóhelye szerinti joghatóság mindenképpen;
- (d) az a joghatóság, ahol a legvalószínűbb, hogy a biztosítékot értékesíteni fogják, ha ez szükségessé válik;
- (e) minden egyéb joghatóság, ha egy adott biztosíték vonatkozásában relevánsnak ítélik.

5.2 Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre meghatározott elismerhetőségi követelmények

24. Az 575/2013/EU rendelet 183. cikke (1) bekezdésének c) pontja vonatkozásában az intézményeknek jogi véleményt kell beszerezniük, amely megerősíti, hogy az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet valamennyi irányadó joghatóság előtt érvényes és érvényesíthető. Ezt a jogi véleményt:

(a) legalább mindegyik előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettípusra vonatkozóan be kell szerezni; és

(b) jogásznak kell elkészítenie írásban. Ha a jogász az intézmény munkavállalója, a jogásznak függetlennek kell lennie a vizsgálat tárgyát képező kitettségek kezdeményezéséért és a meglévők megújításáért felelős hitelezési döntéssel kapcsolatos folyamatától.

25. A 24. pont alkalmazásában az intézmények egyetlen, több előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó jogi véleményre is támaszkodhatnak, ha a vélemény ugyanarra az alkalmazandó jogszabályra vonatkozik. Az intézmények a szerződés feltételeitől való olyan lényeges eltérés kapcsán, amely érintheti a konkrét előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet érvényességét és érvényesíthetőségét, további jogi véleményt is be kell szerezniük. Legalább az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre alkalmazandó jogi keretet és az ilyen, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezeti megállapodás más típusú kitettségekre, másik kitettségi osztályba sorolt garantőrökre vagy más típusú garantőrökre – akik magánszemélyek vagy szervezetek is lehetnek – való alkalmazását érintő változások mindenképpen a szerződést érintő jelentős változásnak minősülnek.

6. A hitelkockázat-mérséklés hatásai

6.1 Az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásai

26. Az 575/2013/EU rendelet 181. cikke (1) bekezdésének c)–g) pontjai vonatkozásában az intézmények a nettósítási keretmegállapodásnak vagy mérlegen belüli nettósításnak nem minősülő előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetek hitelkockázat-mérséklő hatásait a 12. pontban foglaltak szerint ismerhetik el.
27. A nettósítási keretmegállapodások hitelkockázat-mérséklő hatásainak az 575/2013/EU rendelet 166. cikke (2) bekezdése szerinti elismerése céljából az intézményeknek a kockázattal súlyozott kitétségmenték és a várható veszteség értékek kiszámításakor a rendelet 220. cikke (3) bekezdése vagy 221. cikke (6) bekezdése szerint számított teljes mértékben korrigált kitétségmentéket (E*) kell kitétségmentékként használniuk.
28. A mérlegen belüli nettósítás hitelkockázat-mérséklő hatásainak az 575/2013/EU rendelet 166. cikke (3) bekezdése szerinti elismerése céljából az intézményeknek a kockázattal súlyozott kitétségmenték és a várható veszteség értékek kiszámításakor a rendelet 223. cikke (5) bekezdése szerint számított E*-t kell kitétségmentékként használniuk.
29. Az 575/2013/EU rendelet 181. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett, a PD és az LGD becsléséről szóló EBH-iránymutatás 131. pontja szerinti LGD-becslés esetén az intézményeknek a realizált LGD-t minden olyan kitétségre ki kell számítaniuk, amelyre nettósítási keretmegállapodás vagy mérlegen belüli nettósítás áll fenn; ennek összege a gazdasági veszteségnek a – nemteljesítés időpontjában a 27. vagy 28. pont szerint E*-ként számított – hitelkötelezettség kinnlevő összegéhez viszonyított aránya. Az intézményeknek a gazdasági veszteséget e kintlévőség alapján kell kiszámítaniuk, és a gazdasági veszteségbe nem számíthatnak bele a nettósításból származó cash flow-t (pénzáramlást) nemteljesítés után jóváírásként. Mindazonáltal, a PD és az LGD becsléséről szóló EBH-iránymutatás 131. pontjával összhangban fontos emlékeztetni arra, hogy a hitelkötelezettség – a nemteljesítés időpontjában E*-ként számított – kinnlevő összegének az addig realizált tőke, kamat és díjak teljes összegét tartalmaznia kell.
30. A biztosíték hitelkockázat-mérséklő hatásainak az 575/2013/EU rendelet 181. cikke (1) bekezdése szerinti elismeréséhez az intézmények által az LGD-becslések korrigálására meghatározott kritériumok:
- (a) nem eredményezhetik az LGD-becslések értékének csökkenését, ha a biztosíték a kötelezett olyan kötelezettsége, amely vagy alacsonyabb, vagy azonos rangú (*pari passu*) a kötelezetteknek az intézmény felé fennálló kötelezettségéhez képest;

- (b) az első ranghelyű követelésektől eltérő követelések esetében a kritériumoknak figyelembe kell venniük az intézmény alárendelt pozíciójának az LGD-becslésekre gyakorolt hatását a biztosítékkal összefüggésben;
- (c) egyéb dologi biztosíték esetében a kritériumoknak figyelembe kell venniük a biztosíték valószínűsíthető helyét a hitel futamideje alatt, valamint azt a hatást, hogy előfordulhat, hogy az intézmények esetleg nem tudják gyorsan átvenni az ellenőrzést a saját biztosítékuk felett és nem tudják azt értékesíteni az 575/2013/EU rendelet 181. cikke (1) bekezdése e) pontjának megfelelően;

6.2 Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásai

31. Az intézmények az alábbi módszerek valamelyikének használatával ismerhetik el az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hitelkockázat-mérséklő hatásait:

- (a) a PD-vagy LGD-becslések korrigálása az 575/2013/EU rendelet 160. cikke (5) bekezdésének, 161. cikke (3) bekezdésének és 164. cikke (2) bekezdésének megfelelően, az intézmények által az 575/2013/EU rendelet 183. cikkének (2) és (3) bekezdése szerint meghatározott kritériumok alapján, különösen a következő módszerek egyikének használatával:
 - (i) a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitétségekre alkalmazott módszertől függetlenül, a kategóriák, halmazok (poolok) vagy LGD-becslések módosítása, beleértve a nemteljesítő LGD-t és az EL_{BE}-t, figyelembe véve az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az ezen iránymutatásokban részletesen meghatározott kockázatiparaméter-becslés során (azaz a modell módszer);
 - (ii) amikor a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitétségeket az IRB-módszer értelmében saját LGD-becslésekkel és hitel-egyenértékesítési tényezőkkel kezelik vagy kezelnék, az alapul szolgáló kitétség PD-és LGD-kockázati paramétereinek helyettesítése a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitétség megfelelő PD-jével és LGD-jével, az ezen iránymutatásokban foglalt részletes utasítások szerint (azaz a kockázati paraméterek helyettesítésének módszere);
 - (iii) a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitétségekre alkalmazott módszertől függetlenül, a kategóriák, halmazok vagy LGD-becslések – köztük a nemteljesítő LGD és EL_{BE} – módosítása a kockázati paraméterek használata során, a kategóriába sorolási folyamat felülbíráásával az 575/2013/EU rendelet 172. cikkének (3) bekezdése, valamint a PD és az LGD becsléséről szóló EBH-iránymutatás 8.2. szakasza szerint (azaz a felülbírálat);

- (b) ha az intézmény a sztenderd módszert alkalmazza a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitétségekre, és nem ismeri el az UFCP hitelkockázat-mérséklő hatásait a PD- és LGD-becslésekben az a) pontban foglaltak szerint, a sztenderd módszer szerinti kockázati súly használata az 575/2013/EU rendelet 183. cikkének (4) bekezdésével összhangban (azaz a kockázatisúly-helyettesítési módszer);
- (c) a kockázattal súlyozott kitétséérték számítása az 575/2013/EU rendelet 153. cikkének (3) bekezdése, 154. cikkének (2) bekezdése, 161. cikkének (4) bekezdése és 164. cikkének (3) bekezdése szerint (azaz a kettős nemteljesítés kezelése).
32. Az intézményeknek egyértelmű szabályokkal kell rendelkezniük az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet kockázati paraméterekre gyakorolt hatásainak értékelésére. A szabályoknak összhangban kell állniuk az intézmény belső kockázatkezelési gyakorlatával, és tükrözniük kell az 575/2013/EU rendelet 183. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt, valamint az ezen iránymutatásokban meghatározott követelményeket. Az intézményeknek egyértelműen meg kell határozniuk ezekben a szabályokban, hogy a 31. pontban ismertetett konkrét módszerek közül az egyes minősítési rendszerekhez melyiket használják, és mindvégig következetesen ezeket a szabályokat kell alkalmazniuk.
33. Az az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, amely nem felel meg az 575/2013/EU rendelet 183. cikkének (1) és (3) bekezdésében és ezen iránymutatások 5.2. szakaszában a garantőrökre és a garanciákra meghatározott elismerhetőségi követelményeknek, nem ismerhető el a 31. pontban meghatározott valamelyik módszer használatával. Az LGD-becslés szempontjából a nem elismerhető előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet felhasználásából befolyó pénzáramot úgy kell kezelni, mintha az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet felhasználása nélkül folyt volna be. E kezeléstől függetlenül az intézményeknek be kell gyűjteniük az információt a nem elismerhető előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezethez kapcsolódó pénzáramok forrásáról, és ennek megfelelően be kell sorolniuk ezeket az összegeket. Az intézménynek rendszeresen monitoroznia kell ezeknek a pénzáramoknak a szintjét, illetve az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet-típusok igénybevételének mértékét. Szükség esetén az intézmény hajtsa végre megfelelő korrekciókat, nehogy a PD- és LGD-becslésekben torzulások jöjjenek létre.
34. Ha az intézmény a 31(a)(i). pontban meghatározott modell módszert alkalmazza, mérlegelnie kell és adott esetben konzervatív módon figyelembe kell vennie az LGD-becslésekben a következő elemeket:
- (a) az alapul szolgáló kötelezettség és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet közti pénznembeli eltérést;
- (b) a garantőrnek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezeti megállapodás alapján fennálló szerződéses kötelezettség teljesítésére irányuló képessége és a kötelezett fizetőképessége közti korreláció mértékét;

- (c) a garantőr nemteljesítő státusát és ebből fakadó csökkent teljesítési képességét az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet szerinti szerződéses kötelezettség teljesítésére.

35. Amennyiben az intézmény a 31(a)(i). pontban meghatározott modell módszert alkalmazza, az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet kockázati tényezőként vehető figyelembe a minősítési rendszerben. Ez különösen a következőkből állhat:

- (a) kizárólag az LGD-bebecslések korrigálása az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek a realizált LGD-kre gyakorolt, megfigyelt hitelkockázati mérséklő hatásaival kapcsolatos korábbi tapasztalatok szerint, az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet felhasználásához kapcsolódóan realizált jóváírásokat és jelentősebb költségeket is beleértve;
- (b) mind a PD-, mind az LGD-bebecslések korrigálása, ha az intézmény empirikus bizonyítékot tud nyújtani arra vonatkozóan, hogy az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet megléte hatással van a kötelezett PD-jére, továbbá igazolja, hogy a PD- és LGD-bebecslések egyidejű korrigálása nem eredményezi az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásainak kétszeres beszámítását, vagy a várható veszteség alábecslését.

A PD-bebecslések egyedüli korrigálása minden körülmények között nem megfelelőnek tekintendő.

36. Az intézmény csak akkor alkalmazhatja a 31(a)(ii). pontban meghatározott kockázatiparaméter-helyettesítési módszert, ha a következő feltételek teljesülnek:

- (a) az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 4. fejezetében az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetekre meghatározott kritériumok szerint elismerhető;
- (b) az intézmény indokolt várakozása szerint az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet felhasználásának közvetlen költségei elhanyagolhatóak az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet által fedezett összeghez képest;
- (c) a garantőr teljesítő státuszban van.

37. Amennyiben az intézmény a 31(a)(ii). pontban, illetve a 31(b). pontban foglalt kockázatiparaméter-helyettesítési módszert vagy kockázatisúly-helyettesítési módszert alkalmazza, köteles:

- (a) gyűjteni és tárolni a kötelezett jellemzőivel és teljesítésével kapcsolatos információkat, és ezeket az információkat felhasználni a kötelezett PD-jének becslése során a PD és az LGD becsléséről szóló EBH-iránymutatás szerint;

- (b) belső kockázatkezelési célokból külön figyelembe venni a garántőrökkel szembeni közvetlen kitétségeket és a szóban forgó szervezetek által nyújtott előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel biztosított kitétségeket;
 - (c) meghatározni az LGD-modellek alkalmazásának külön hatókörét, és külön kiszámolni azon típusú garantált kitétségek vagy kitétségrészek kockázati súlyát, amelyek PD és LGD kockázati paramétereit helyettesítették, vagy amelyekhez hozzárendelték a garántőr kockázati súlyát. A kockázatiparaméter-helyettesítési módszer vagy a kockázatisúly-helyettesítési módszer alkalmazási körébe tartozó garantált kitétségek vagy kitétségrészek esetében az intézmény nem köteles a garántőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitétségek LGD-jén felüli LGD-k becslésére, ha a kockázatiparaméter-helyettesítési módszert fogadja el.
38. A 37. pont alkalmazásában, ha egy adott előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet nem teljesen fedezi az eredeti kitétséget, az intézménynek az adott előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel nem fedezett kitétségrészhez hozzá kell tudnia rendelni az eredeti kitétségre alkalmazandó PD- és LGD-becsléseket anélkül, hogy elismerné az adott előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatását. Ezenfelül, az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel nem fedezett kitétségrészre vonatkozó realizált LGD kiszámításánál az intézménynek a következők szerint kell besorolnia a pénzáramlásokat és a költségeket:
- (a) A garántőrtől kapott pénzáramlásokat a kitétség garantált részéhez kell hozzárendelni, minden egyéb forrásból származó pénzáramlást pedig az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel nem fedezett kitétségrészhez kell hozzárendelni. Azon kitétségek esetében, amelyekre előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet is fedezetet nyújt, az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezethez tartozó pénzáramlásokat azon kitétségrészhez kell hozzárendelni, amelyre ez az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet nyújt fedezetet – a 46. pontban foglaltaknak megfelelően.
 - (b) A közvetett költségeket a kitétség különböző részeihez kell hozzárendelni a PD és az LGD becsléséről szóló EBH-iránymutatás 113. pontjában foglaltaknak megfelelően.
 - (c) A közvetlen költségeket, amelyek közvetlenül kapcsolódnak az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet felhasználásához, a kitétségek garantált részéhez kell hozzárendelni, minden egyéb közvetlen költséget pedig az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel nem fedezett kitétségrészhez kell hozzárendelni. Azon kitétségek esetében, amelyekre előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet is fedezetet nyújt, az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet realizálásához tartozó közvetlen költségeket a kitétség garantált részéhez kell hozzárendelni – a 46. pontban foglaltaknak megfelelően.

39. Amennyiben az intézmény a kockázatiparaméter-helyettesítési módszert alkalmazza és a kötelezett nemteljesítővé válik, a következő rendelkezések alkalmazandók:
- (a) A kitettség garantált részének kockázati súlya a teljesítő garantőrrel szembeni hasonló közvetlen kitettség kockázati súlyával azonos.
 - (b) A kitettség garantált részének várható vesztesége a teljesítő garantőrrel szembeni hasonló közvetlen kitettség várható veszteségével azonos.
 - (c) Ha a garantőr teljesítő státusban marad, a kitettség garantált részét az IRB-hiány vagy -többlet számítása szempontjából nemteljesítőnek kell tekinteni az 575/2013/EU rendelet 159. cikkének, valamint a PD és az LGD becsléséről szóló EBH-iránymutatás 8.4. pontjának megfelelően.
40. Amennyiben az intézmény a kockázatiparaméter-helyettesítési módszert alkalmazza, az 575/2013/EU rendelet 185. cikkének c) pontjában előírt egyéb kvantitatív validálási eszközöknek tartalmazniuk kell a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitettségek várható vesztesége és a nemteljesítő kötelezettekkel szembeni, a nemteljesítés beállta előtt garantáltak minősült alapul szolgáló kitettségek vagy kitettségrészek megfigyelt veszteségi rátájának összehasonlítását.
41. Ha az intézmény egyedi esetben korrigálja a kockázati paramétereket úgy, hogy a 31(a).(iii) pont szerinti felülbírálatokkal veszi figyelembe az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet, az intézménynek tudnia kell igazolni, hogy az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet jellege és jellemzői nem teszik lehetővé a 31(a).(i), 31(a).(ii) vagy 31(b). pontban leírt módszerek használatát annak érdekében, hogy tükrözzék az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hitelkockázat-mérséklő hatásait.
42. Ha az intézmény a 31(a). pontban ismertetett módszerek egyikét fogadja el, és az ennek alapján kapott becslések alacsonyabb kockázati súlyt mutatnak, mint amennyi egy olyan, egyébként azonos kitettségre vonatkozna, amelyre az intézmény nem rendelkezik előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel, a végső kockázati súly nem lehet alacsonyabb, mint a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitettség kockázati súlya az 575/2013/EU rendelet 161. cikke (3) bekezdésének és 164. cikke (2) bekezdésének megfelelően, azaz a minimális kockázati súly alkalmazandó.
43. A kockázatiparaméter-helyettesítési módszer alkalmazása és a minimális kockázati súly kiszámítása esetén, ha az intézmény nem kapott engedélyt az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitettségek esetében az 575/2013/EU rendelet 143. cikke (2) bekezdésével összhangban, az intézménynek a rendelet 161. cikkének (1) bekezdése szerint meghatározott LGD-értékeket kell használnia a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitettség LGD-jének levezetésére.

44. A kockázatiparaméter-helyettesítési módszer alkalmazása és a minimális kockázati súly kiszámítása esetén az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet értéke a következő:

- (a) Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet értékét az 575/2013/EU rendelet 233. cikkének és 239. cikke (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni. Minden lehetséges lejárat eltérést figyelembe kell venni az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet korrigált értékében a rendelet 239. cikke (3) bekezdésével összhangban, míg a garantőrrel szembeni, hasonló közvetlen kitétségek lejáratának azonosnak kell lennie a kötelezettel szembeni kitétség lejáratával.
- (b) Ha az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet fedezetet nyújt a kötelezettől való behajtás és – adott esetben – minden egyéb hitelkockázat-mérséklés után fennmaradó kitétség értékére, az intézménynek a korábbi tapasztalatok alapján, konzervatív módon kell megbecsülnie a fedezet értékét.
- (c) Az 575/2013/EU rendelet 215. cikke (1) bekezdése a) pontjának második albekezdésében, illetve 215. cikke (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet értéke az a maximális összeg lehet, amelynek megfizetésére a fedezetnyújtó kötelezettséget vállalt arra az esetre, ha a hitelfelvevő késedelembe esik vagy nem fizet, vagy ha egyéb, meghatározott hitelkockázati esemény következik be.

45. Az intézménynek a következőképpen kell kiszámítania a minimális kockázati súlyt:

- (a) Ha a kitétségre több, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet is fedezetet nyújt, melyek mindegyike a kitétség különböző részeire vonatkozik, az intézménynek a minimális kockázati súlyt az egyes garantőrökkel szembeni, hasonló közvetlen kitétségek kockázati súlyai kitétséggel súlyozott átlagaként kell kiszámítania.
- (b) Ha a kitétségre több, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet is fedezetet nyújt, melyek közül kettő vagy több a kitétség ugyanazon részére vonatkozik, az intézmény által a kitétség e részére vonatkozóan számított minimális kockázati súly a garantőrrel szembeni hasonló közvetlen kitétségek kockázati súlyai közül a legalacsonyabbal lesz azonos. Az egyes kockázati súlyok kiszámítása során az egyes garantőrökkel szembeni, hasonló közvetett kitétség LGD-jénél figyelembe vehető a többi fennálló előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatása.
- (c) Ha a kitétség valamely részére előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet nem nyújt fedezetet, az intézménynek a kitétség e részéhez hozzá kell rendelnie a kötelezettel szembeni, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet nélküli kitétségre vonatkozó kockázati súlyt; ebben az esetben a minimális kockázati súlyt az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel nem

fedezett kitettségrészre vonatkozó kockázati súly és a kitettség fennmaradó részére vonatkozó kockázati súly kitettséggel súlyozott átlagaként kell kiszámítani.

- (d) A kitettséggel súlyozott átlagos kockázati súly (a) és (c) alpont szerinti kiszámítása esetében az egyes kockázati súlyokat külön-külön kell kiszámítani, és súlyozni kell a kitettségérték vonatkozó részarányával.

46. A 45. pont vonatkozásában, továbbá több hitelkockázat-mérséklési módszer hatásainak a 31. pont szerinti elismerése érdekében a következő feltételek mindegyikének teljesülnie kell:

- (a) Az intézménynek egyértelmű, a belső behajtási és beszedési eljárásával összhangban álló szabályokkal kell rendelkeznie az előre rendelkezésre bocsátott és előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetek allokációjára, figyelembe vételi sorrendjére és elismerésére vonatkozóan.
- (b) Az intézmény nem ismerheti el ugyanazt a hitelkockázat-mérséklést kétszer; például az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettségrész és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel nem fedezett kitettségrész közötti megosztása során az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet kétszeres figyelembe vétele nem megengedett.
- (c) Az intézményeknek a módszereket következetesen kell alkalmazniuk, azaz:
 - (i) egy adott, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettségrész két részre bontása, majd az egyik részre a kockázatiparaméter-helyettesítési vagy a kockázatisúly-helyettesítési módszer alkalmazása, a másik részre pedig a modell módszer alkalmazása nem megengedett.
 - (ii) Több olyan, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetében, amelyek – legalább részben – a kitettség ugyanazon részére nyújtanak fedezetet, az intézménynek megfelelő kritériumokat kell meghatározni annak kiválasztására, hogy melyik előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet használják fel kockázatiparaméter-helyettesítés céljára. Ezeket a kritériumokat az intézmény által a PD- és LGD-bebecslések korrigálására meghatározott belső szabályokban ismertetni kell a 38. pontban foglaltaknak megfelelően. Az i. alpont sérelme nélkül, az intézmény két részre bonthatja az adott, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettségrészt, és az egyik részre a kockázatiparaméter-helyettesítési módszert alkalmazhatja, az adott, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet fennmaradó részének hatásait pedig elismerheti a kockázatiparaméter-helyettesítési módszernek a többi fennálló, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre való alkalmazásakor; nevezetesen az adott, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet fennmaradó részének kockázatméréselő hatása

figyelembe vehető a többi meglévő garatórral szembeni, hasonló közvetlen kitétségek LGD-jében a 47. pontban foglaltaknak megfelelően.

47. Több olyan hitelkockázati fedezet hitelkockázat-mérséklő hatásainak elismerése céljából, amelyek az intézmény által a 46. pont szerint elvégzett besorolás eredményeként egy kitétség ugyanazon részére nyújtanak fedezetet, az intézmény a 31(a). pontban meghatározott módszerek egyikét használhatja. Különösen, a kockázatiparaméter-helyettesítési módszer alkalmazása és a minimális kockázati súly kiszámítása céljából az intézménynek a következő módszereket kell használnia egy garatórral szembeni, hasonló közvetlen kitétség LGD-jének levezetésére, a kiegészítő hitelkockázati fedezet hitelkockázat-mérséklő hatásait is beleértve:

- (a) Ha a garatórral szembeni, hasonló közvetlen kitétségek egy olyan minősítési rendszerben szerepelnek, amelyre vonatkozóan az intézmény nem kapott engedélyt saját LGD-bebecslések használatára az 575/2013/EU rendelet 143. cikke (2) bekezdésével összhangban, az intézménynek a rendelet 161. cikke (1) bekezdésében megadott LGD-értékeket kell használnia, adott esetben tükrözve az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet a rendelet harmadik része II. címének 4. fejezetében foglalt vonatkozó követelmények alkalmazásával.
- (b) Ha a garatórral szembeni, hasonló közvetlen kitétségek egy olyan minősítési rendszerben szerepelnek, amelyre vonatkozóan az intézmény engedélyt kapott saját LGD-bebecslések használatára az 575/2013/EU rendelet 143. cikke (2) bekezdésével összhangban, az intézménynek a garatórral szembeni, hasonló közvetlen kitétségek LGD-jét kell használnia, amely a kiegészítő, előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatását is magában foglalja. Ha az intézmény nem tudja elismerni ezt a kiegészítő hitelkockázati fedezetet a garatórral szembeni, hasonló közvetlen kitétségek LGD-bebecslésében, akkor:
 - (i) ha a garatórral szembeni fedezetlen kitétségek LGD-je alacsonyabb vagy egyenlő a kötelezettel szembeni fedezetlen kitétségek LGD-jével, a kötelezettel szembeni kitétség LGD-bebecsléseit kell használni úgy, hogy azok tükrözzék a kiegészítő hitelkockázati fedezet hatását; vagy
 - (ii) ha a garatórral szembeni fedezetlen kitétségek LGD-je nagyobb, mint a kötelezettel szembeni fedezetlen kitétségek LGD-je, vagy ha az intézmény nem tud ilyen összehasonlítást végezni:
 - nem lakossági garatórrok esetében használja az 575/2013/EU rendelet 161. cikke (1) bekezdésében előírt vonatkozó LGD-értékeket úgy, hogy azok adott esetben tükrözzék az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet – a rendelet harmadik része II. címe 4. fejezetében foglalt vonatkozó követelmények alkalmazása útján, vagy a garatórral szembeni fedezetlen kitétségekre vonatkozó LGD-

becslést. A fenti két opció közötti választásnak a garantőr kitétségének típusára vonatkozóan következetesnek kell lennie;

- lakossági garantőrök esetében használja a garantőrrel szembeni fedezetlen kitétségekre irányadó LGD-becslést.